

தி.மு.க. ஆட்சியின் திட்டங்களின் பெயர்களை மாற்றலாம்; ஆனால் மக்கள் அடைந்த பலனை மறைக்க முடியாது!

தூத்துக்குடி தெற்கு மாவட்டச் செயலாளர் – முன்னாள் அமைச்சர் அனிதா ஆர்.ராதாகிருஷ்ணன் எம்.எல்.ஏ. அறிக்கை!

தூத்துக்குடி, ஜூலை 27- தூத்துக்குடி தெற்கு மாவட்டச் செயலாளர் - முன்னாள் அமைச்சர் அனிதா ஆர்.ராதாகிருஷ்ணன் எம்.எல்.ஏ. விடுத்துள்ள அறிக்கை வருமாறு:-

பொறுப்புகளுக்கு வருவதற்கு வாய்ப்பு வழங்கிய நான் முதல்வன் திட்டம், ஆரம்பக்கல்வி மாணவர்களுக்கு வரப்பிரசாதமாக அமைந்த முதலமைச்சர் காவை உணவு திட்டம் ஆகிய திட்டங்களின் பெயர்களை மாற்றியுள்ளது த.வெ.க.அரசு. ஆனால் இந்த திட்டங்களால் பெற்ற நலன்களையும் வழங்கிய

திராவிட மாதல் அரசையும் எக்காலத்திலும் மறைக்க முடியாது. தனது தேர்தல் வாக்குறுதிகளான வருடத்திற்கு 6 சிலிண்டர் இலவசம், மகளி ருக்கு மாதம் ரூ.2500, திருமணத்தின் போது 8 கிராம் தங்கம் மற்றும் பட்டுப் புடவை, மூத்த குடி மக்களுக்கு மாதம் ரூ.3000, வேலையில்லா பட்டதாரிக ளுக்கு மாதம் ரூ.4000 என அள்ளி வீசப்பட்ட வாக்குறுதிகளில் ஒன்றாகத் கூட நிறைவேற்ற இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்காத தவகை அரசு.

ஆட்சிக்கு வந்த இரண்டே மாதத்தில் ஏராளமான பாலியல் வன்கொடுமைகள், போதைப் பொருட்கள் நடமாட்டம், கொலைகள், கொள்ளைகள், கனிம

கல்பாக்கம் அணுமின் நிலையத்திலிருந்து தோரியம் மூலமாக பெறப்படும் அணுமின்சக்தி இந்தியாவின் எரிசக்தி பாதுகாப்பிற்கு உதவியாக உள்ளதா?

மாநிலங்களவையில் எஸ்.ஆர். சிவலிங்கம் கேள்வி!

புதுடெல்லி, ஜூலை 27- திராவிட முன்னேற்றக் கழகம், மேலவை உறுப்பினர் எஸ்.ஆர். சிவலிங்கம் 23 ஜூலை 2026 அன்று மாநிலங்களவையில் கல்பாக்கம் அணுமின் நிலையத்திலிருந்து தோரியம் மூலமாகப் பெறப்படும் அணுமின் சக்தியின் வளர்ச்சிக்கு ஒன்றிய அரசு என்னென்ன முயற்சிகளை மேற்கொண்டுள்ளது? என்றும், புரூட்டோனியம் தனிமத்தின் பயன்பாடு எந்த அளவில் பயனுள்ளதாக உள்ளது? என்றும், இந்தியாவின் எரிசக்தி பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்த ஒன்றிய அரசிடம் வேறு திட்டங்கள் ஏதும் உள்ளதா? என்றும், ஒன்றிய அரசின் அனுசக்தித் துறை இணையமைச்சர் மூலம் காப்பன் உமிழ்வு இல்வாத ஹைட்ரஜன் தயாரிப்பில் ஒன்றிய அரசு சாதனை

ஒன்றிய அரசின் அனுசக்தித் துறை; துறை இணையமைச்சர் அவர்கள் அளித்ததில் வருமாறு: இந்தியாவின் எரிசக்தி பாதுகாப்பினை உறுதிப்படுத்தவும், யூரேனியம் இறக்குமதியை குறைத்துக் கொள்ளவும், தோரியம் தனிமத்தின் மூலம் செயல்படும் பல்வேறு திட்டங்களை அனுசக்தித் துறை மேற்கொண்டு வருகிறது என்றும், முதல் நிலையில் யூரேனியம் தனிமத்தை பயன்படுத்தி கடின தண்

னீர் அணுமின் உலைகளை யும் இரண்டாம் நிலையில், புரூட்டோனியம் தனிமத்தைப் பயன்படுத்தி வேகமாக செயல்படும் அணுமின் உலைகளையும், மூன்றாவது நிலையில் தோரியம் தனிமத்தைப் பயன்படுத்தி இந்தியாவின் எரிசக்தி பாதுகாப்பினை அனுசக்தித் துறை உறுதி செய்துள்ளது என்றும், பாபா அணுமின் சக்தி நிலையத்திலும் கல்பாக்கம் இந்திராகாந்தி அணுமின் சக்தி நிலையத்திலும், தோரியம் தனிமத்தின் பயன்பாடு அதிகரித்துள்ளது என்றும் இணையமைச்சர் மாநிலங்களவையில் தெரிவித்தார்.

மேலும், மும்பாய் பாபா அனுசக்தி ஆராய்ச்சி மையத்தின் உதவியுடன் அதிவேக அணு உலைகளின் மூலம் காப்பன் உமிழ்வு இல்வாத ஹைட்ரஜன் தயாரிப்பில் ஒன்றிய அரசு சாதனை அளித்துள்ளார்.

ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்பு குறித்து வழக்கமான பதிவை தருவதா?

ஏற்றுமதியில் முதன்மை வகிக்கும் மாவட்டங்களின் தேவைக்கு அரசின் பதில் என்ன?

மக்களவையில் ஈரோடு கே.இ.பிரகாஷ் கேள்வி!

புதுடெல்லி, ஜூலை 27 - ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்பு குறித்து வழக்கமான பதிவை மட்டுமே அளித்த ஒன்றிய அரசு; ஈரோடு உள்ளிட்ட ஏற்றுமதி மாவட்டங்களின் தேவைகளுக்கு தெளிவான பதில் இல்லை என மக்களவையில் கே.இ.பிரகாஷ் குற்றம் சாட்டினார்.

தொடர்புடைய அமைச்சு கங்களுடன் இணைந்து, சங்கம் அல்லாத வர்த்தகத் தடைகள், சுகாதார மற்றும் தாவர சுகாதார (SPS) விதிமுறைகள், நிலைத்தன்மைத் தரநிலைகள் மற்றும் இந்திய ஏற்றுமதியை பாதிக்கும் பிற சந்தை அணுகல் சவால் களை எதிர்கொள்ள வெளிநாட்டு அரசுகள் மற்றும் சர்வதேச அமைப்புகளுடன் ஒன்றிய வெளியுறவுத் துறை நடவடிக்கைகள் மற்றும் அவற்றின் விளைவுகள் குறித்தும் விளக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டார்.

இதற்கு வெளியுறவுத் துறை அமைச்சும அளித்ததுள்ளதா என்று விளக்கம் கோரினார். மேலும், குறு, சிறு மற்றும் நடுத்தரத் தொழில் நிறுவனங்கள் (MSME) மற்றும் ஏற்றுமதி மையத் தொழில் துறை குழுமங்களின் பொருட்களை ஊக்குவிக்கும் வகையில், இந்தியத் துதரகங்கள் மேற்கொண்ட வர்த்தக மேம்பாட்டு நடவடிக்கைகள், சந்தை வசதிகள் ஏற்படுத்துதல், வாங்குபவர் விற்பனையாளர் சந்திப்பு கள் மற்றும் துறைமுகங்கள் விழிப்பு ணர்வு முயற்சிகள் குறித்த விவரங்களையும் கேட்டுக்கொண்டார்.

அத்துடன், ஒன்றிய வர்த்தகம் மற்றும் தொழில்துறை அமைச்சும மற்றும் பிற

விற்பது, இந்தியத் துதரக கங்க ளின் முக்கியப் பொறுப்புகளில் ஒன்றாகும். இந்தத் துதரகங்களின் வணிகப் பிரிவுகள், இந்திய ஏற்றுமதியாளர்கள் மற்றும் ஏற்றுமதி மேம்பாட்டின் சர்க்குன்சில்கள் சர்வதேச வர்த்தகக் கண்காட்சிகளில் பங்கேற்பதற்கு உதவுவதுடன், வாங்குபவர்விற்பனையாளர் சந்திப்புகள், சாலை விளக்க நிகழ்ச்சிகள் (Roadshows) ஆகியவற்றை நடத்தி, சந்தை தொடர்பான தகவல்களையும் வழங்குகின்றன. மேலும், MSME நிறுவனங்கள் உட்பட இந்திய ஏற்றுமதியாளர்களிடமிருந்து வரும் வர்த்தகக் கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பதோடு, வர்த்தக வாய்ப்புகள், டெண்டர்கள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைத் தேவைகள் தொடர்பான தகவல்களையும் பரப்பு கின்றன.

புதிதாக அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட ஏற்றுமதி மேம்பாட்டு இயக்கத்தின் (Export Promotion Mission EPM) கீழ், இந்தியத் துதரகத் தலைவர்கள் (Heads of Missions HOMs) மற்றும் வணிக பிரதிநிதிகள் (Commercial Representatives-CRs) ஆகியோருக்காக ஐந்து உயர்மட்டப் பயிற்சிகள் நடத்தப்பட்டு, ஏற்றுமதி ஊக்குவிப்பு நடவடிக்கைகளில் "நாடு முழுவதிலும் உள்ளடக்கம் ஒருங்கிணைந்த அணுகுமுறை" (Whole of Nation Approach) வலுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

மேலும், ஜவளி மற்றும் கைத்தறி பொருட்களின் ஏற்றுமதியை முன்னுரிமை நாடுகளில் ஊக்குவிக்கும் நாகரிகத்தில், ஜவளித்துறை அமைச்சுத் துடன் இணைந்து வெளியுறவுத்

துறை அமைச்சும செயல்பட்டு வருகிறது.

தேர்வு முகமைகளா? தேர்வு வேதனைகளா? ஏன் வேண்டும் தேர்வு முகமைகள்? கல்வியை அளவிடுகிறோமா, அச்சத்தை வளர்க்கிறோமா?

கல்வியின் நோக்கம் அறிவை வளர்ப்பதா? அல்லது தேர்வுகளைப் பெருக்குவதா? இந்தக் கேள்வி இன்று இந்தியா முழுவதும் ஒலிக்க வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது. நேற்று வரை பள்ளிப் பொதுத்தேர்வு. இன்று தேசிய நுழைவுத் தேர்வு. நாளை வேலைவாய்ப்புத் தேர்வு. அதற்குப் பிறகு தகுதித் தேர்வு. பின்னர் சிறப்புத் தகுதித் தேர்வு. இதற்கெல்லாம் மேலாக ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஒவ்வொரு தேர்வு முகமை.

இது கல்வி அமைப்பா? அல்லது தேர்வுத் தொழிற்சா லையா? தேசியத் தேர்வு முகமை (NTA) உருவாக்கப்பட போது, வெளிப்பலையான, நம்பகமான, ஒருங்கிணைந்த தேர்வு முறையை உருவாக்குவோம் என்று கூறப்பட்டது. ஆனால் நடந்தது என்ன? ஒவ்வொரு ஆண்டும் கேள்வித்தாள் கசிவு. தேர்வு மையங்களில் குளறுபடி. தொழில்நுட்பக் கோளாறுகள். மதிப்பெண் சர்ச்சைகள். நீதிமன்றங்களின் கதவைத் தட்டும் ஆயிரக்கணக்கான மாணவர்கள். ஒரு தேர்வு முடிவுக்காக மாதக்கணக்கில் காத்திருக்கும் குடும்பங்கள்.

இந்த நிலை தொடர்ந்தும் இருக்கும் போது, “இன்னும் புதிய தேர்வுகள் வேண்டும்” என்று கூறுவது பிரச்சினைக்கு தீர்வா? அல்லது பிரச்சினையை மேலும் பெருக்குவதா?

கல்வி என்பது நம்பிக்கையின் மீது கட்டமைக்கப்பட வேண்டிய அமைப்பு. ஆனால் இன்றைய கல்விக் கொள்கை முழுவதும் சந்தேகத்தின் மீது கட்டமைக்கப்பட்டிருக்கிறது. பள்ளி ஆசிரியரை அரசு தேர்வு செய்து பணியில் அமர்த்துகிறது. பின்னர் அவருக்கே மீண்டும் தகுதித் தேர்வு நடத்துகிறது.

நாளை அரசு கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரிகளில் பணியாற்றும் பேராசிரியர்களுக்கும் அதே நிலை வரா தென்று யார் உறுதி அளிக்க முடியும்?

UGC விதிமுறைகளின்படி NET, SET, முனைவர் பட்டம், தேர்வுக்குழு நேர்காணல். இடஒதுக்கீட்டு நடைமுறை இவற்றையெல்லாம் கடந்து பணியில் சேர்ந்த பேராசிரியரிடமும், “உங்களது தகுதியை மீண்டும் நிரூபியுங்கள்” என்று அரசு கூறும் நாள் வந்தால், அது கல்வித் தரத்தின் வெற்றியா? அல்லது நிரவாகத்தின் தோல்வியா?

அரசு நியமித்த ஆசிரியரையும் அரசு நம்பவில்லை.
அரசு அங்கீகரித்த பட்டத்தையும் அரசு நம்பவில்லை.
பல்கலைக்கழகங்கள் வழங்கும் மதிப்பெண்களையும் அரசு நம்பவில்லை.
அப்படியானால், நம்பிக்கை இல்லாத கல்வி அமைப்பை ஏன் நடத்த வேண்டும்?

ஒரு மாணவன் பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் பள்ளியில் படிக்கிறான். பின்னர் ஆண்டுகள் கல்லூரியில் படிக்கிறான். நூற்றாண்டுகளாக வகுப்புகளில் பங்கேற்கிறான். ஆயிரக்கணக்கான மணி நேரம் கற்றுக்கொள்கிறான். ஆனால் இறுதியில் மூன்று மணி நேரத் தேர்வுதான் அவனது வாழ்க்கையை முடிவு செய்கிறது.

இது கல்வியா? அல்லது கல்வியின் பெயரில் நடைபெறும் அந்தியா? தேர்வு முடிவுகள் வெளியாகும் ஒவ்வொரு ஆண்டும் செய்தித்தாள்களில் வரும் செய்திகள் மனதை உலுக்குகின்றன.

“மருத்துவக் களவு நொறுங்கியது.”
“மதிப்பெண் குறைந்ததால் மன உளைச்சல்.”
“தேர்வுத் தோல்வியால் மாணவர் தற்கொலை.”
இவை வெறும் செய்தித் தலைப்புகள் அல்ல. ஒரு கல்விக் கொள்கையின் தோல்விகளை சாட்சிகள். ஒரு மாணவன் தோல்வியடைந்தால் அவன் மட்டும் அழுவதில்லை. அவனது தாயும் அழுகிறாள். தந்தையும் உடைந்து போகிறார். குடும்பம் முழுவதும் மனவேதனையில் மூழ்குகிறது. பல பெற்றோர்கள் தங்கள் வருமானத்தை விட அதிகமாகக் கடன் வாங்கி பயிற்சி மையங்களில் குழந்தைகளைச் சேர்க்கின்றனர். ஆண்டுகள் கணக்கில் பயிற்சி. இலட்சக்கணக்கில் செலவு. இறுதியில் ஒரே ஒரு தேர்வு. அந்த ஒரு நாளில் குழந்தைக்கு உடல்நலக் குறைவு ஏற்பட்டால்? தேர்வு மையத்தில் தொழில்நுட்பக் கோளாறு ஏற்பட்டால்? கேள்வித்தாளில் தவறு ஏற்பட்டால்? அதற்கான பொறுப்பை யார் ஏற்கப் போகிறார்கள்? தேர்வு முகமையா? அரசா?

அல்லது “விதி” என்று சொல்லி குடும்பங்களை ஆறுதல் கூறிவிடப் போகிறோமா? இன்று இந்தியாவில் கல்வியை விட பயிற்சி மையங்கள் வளர்கின்றன. பள்ளிகளை விட கோட்சிங் சென்டர்கள் பெருகுகின்றன.

ஆசிரியர்களை விட தேர்வு ஆலோசகர்கள் அதிகமாகி கின்றனர். இது கல்வி சீர்திருத்தமா? அல்லது கல்வியின் வணிகமயமாக்கலா? தேர்வுகளைப் பெருக்குவது கல்விச் சீர்திருத்தம் அல்ல. கல்வி வாய்ப்புகளைப் பெருக்குவதுதான் உண்மையான சீர்திருத்தம்.

தரமான கல்வியை உருவாக்க வேண்டுமானால், முதலில் தரமான பள்ளிகளை உருவாக்குங்கள்.

பல்கலைக்கழகங்களை வலுப்படுத்துங்கள். ஆசிரியர்களுக்கு தொடர்ச்சியான பயிற்சிகளை அளியுங்கள்.

ஆராய்ச்சிக்கு நிதி ஒதுக்குங்கள். மாணவர்களின் படைப்பாற்றலை ஊக்குவிப்புகள்.

ஆனால், இவற்றையெல்லாம் புறக்கணித்துவிட்டு, ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் ஒரு புதிய தேர்வு என்ற அணுகுமுறை, கல்வியை முன்னேற்றாது.

தேர்வுகளை நடத்தும் முகமைகள் அதிகரிக்க அதிகரிக்க, மாணவர்களின் மன அழுத்தமும் அதிகரிக்கிறது.

பெற்றோரின் பொருளாதாரச் சமையும் அதிகரிக்கிறது. ஆசிரியர்களின் தொழில்முறை சுதந்திரமும் குறைகிறது.

இறுதியில், கல்வி ஒரு உரிமையாக இல்லாமல், தேர்வுகளின் வழியாக மட்டுமே கிடைக்கும் வாய்ப்பாக மாற்றப்படுகிறது.

கல்வி உரிமையைப் பாதுகாக்கும் தி.மு.க.வின் தொடர் குரல்

மருத்துவக் கல்வி சேர்க்கைக்கான NEET தேர்வு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதிலிருந்து, தமிழ்நாட்டில் அதன் தாக்கம் குறித்து தொடர்ச்சியான அரசியல் மற்றும் சமூக விவாதங்கள் நடைபெற்று வருகின்றன. இந்த விவகாரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் கல்வியில் சமூகநீதி, மாநில உரிமை மற்றும் சமமான வாய்ப்பு ஆகிய கொள்கைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு தொடர்ந்து தனது நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்தி வருகிறது.

2021ஆம் ஆண்டு கழகத்தலைவர் அவர்கள், ஆட்சிப் பொறுப்பேற்ற பிறகு, தமிழ்நாடு அரசு, ஒப்புவெற்ற நீதிபதி ஏ.கே.ராஜன் தலைமையில் உயர்மட்டக் குழுவை அமைத்து, NEET தேர்வின் சமூக மற்றும் கல்வி தாக்கங்களை குறித்து விரிவான ஆய்வை மேற்கொண்டார்.. அந்தக் குழுவின் அறிக்கையின் அடிப்படையில், தமிழ்நாடு சட்டப்பேரவையில் NEET விவாக்கு மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டு, குடியரசுத்தலைவரின் ஒப்புதலுக்காக அனுப்பப்பட்டது. ஒப்புதல் கிடைக்காத நிலையில், அதே மசோதா மீண்டும் சட்டப்பேரவையில் நிறைவேற்றப்பட்டு, மாநிலத்தின் நிலைப்பாடு உறுதியாக பதிவு செய்யப்பட்டது.

இந்த விவகாரத்தில் தற்போது ஆளும் அரசு ஒன்றிய அரசிடம் தொடர்ந்து விவாக்கு கோரி வலியுறுத்தவேண்டும். உச்சநீதிமன்றத்திலும் தனது சட்ட நடவடிக்கைகளை தீவிரமாக முன்னெடுக்க வேண்டும். கிடை, ஒரு தேர்வுக்கு எதிரான அரசியல் எதிர்ப்பு மட்டுமல்ல; கல்வி வாய்ப்பில் சமூகநீதியை நிலைநிறுத்த வேண்டும் என்ற கொள்கை அடிப்படையான முயற்சிகளாக முன்னெடுக்கப்படவேண்டும்.

இதே போன்று, ஆசிரியர்கள் மற்றும் பேராசிரியர்களின் நியமனத்திலும், பணியில் இருக்கும் கல்வியாளர்களின் தொழில்முறை மரியாதை பாதுகாக்கப்பட

வேண்டும் என்பது முக்கியமான கொள்கையாகும். ஏற்கெனவே தகுதித் தேர்வுகள், நேர்காணல்கள், பல்கலைக்கழக விதிமுறைகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் நியமிக்கப்பட்டவர்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் புதிய தகுதித் தேர்வுகளை விதிப்பது கல்வி அமைப்பின் மீது நம்பிக்கையின்மையை உருவாக்கும். இதற்கு மாற்றாக, ஆசிரியர்களின் திறன் மேம்பாடு, தொடர்ச்சியான பயிற்சி, ஆராய்ச்சி ஊக்குவிப்பு மற்றும் தரமான கல்விச் சூழலை உருவாக்குவதே முன்னுரிமையாக இருக்க வேண்டும். கல்விக் கொள்கை என்பது தேர்வுகளைப் பெருக்குவதற்கான கருவியாக அல்ல; சமூக முன்னேற்றத்திற்கான கருவியாக இருக்க வேண்டும். அதுவே திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் பல ஆண்டுகளாக வலியுறுத்தி வரும் கல்வித் தத்துவத்தின் மையக் கருத்தாகும்.

“தேர்வுகள் அல்ல. கல்வி வாய்ப்புகள்தான் சமூகநீதியை உருவாக்கும்” என்ற கொள்கையே தி.மு.க.வின் அடிப்படைச் சிந்தனையாகத் தொடர்ந்து இருந்து வருகிறது.

ஒரு நாகரிகமான நாடு, தனது கிளைஞர்களின் களவுகளை நம்பிக்கையால் வளர்க்க வேண்டுமே தவிர, முடிவில்லாத தேர்வுகளால் சோதிக்கக் கூடாது.
நாடழிந்த தேவை புதிய தேர்வு முகமைகள் அல்ல.
நம்பிக்கைக்குரிய கல்வி அமைப்பே தேவை.
மாணவர்களைத் தேர்வுகளால் அளவிடும் கொள்கை அல்ல; அவர்களின் திறமையை வளர்க்கும் கொள்கையே தேவை.

அதனால்தான் இன்று கேட்க வேண்டிய மிக முக்கியமான கேள்வி:
“இன்னும் எத்தனை தேர்வு முகமைகள்?” என்பதல்ல;
“ஏன் இவ்வளவு தேர்வு முகமைகள்?” என்பதுதான்!